

en vis Vejledning ved paa Passivsideen at se, hvad der er det oprindelige Aktieindskud, som er en ganske utvivlsom Gæld, og hvad der er reserveret, henlagt i Tidernes Løb, men maaske kunde have været uddelt til Aktionærerne. Der er altsaa visse praktiske skattetekniske Hensyn, som kan føre til denne Betragtning, men det er heller ikke rationelt, blot et Forsøg paa at gøre det lidt mere rationelt. Alt dette viser — det gentager jeg —, at vi overhovedet paa disse Omraader er inde paa det umulige.

Den højtærede Finansminister vilde gerne gøre dette til en rent akademisk Diskussion, men deri kan jeg ikke give ham Ret, netop fordi han opretholdt sin Argumentation og bebudede, at et saadant Forslag kunde gentages. At det har været foreslaaet af Skattekommissionen, lægger jeg i saa Henseende mindre Vægt paa. Der passerer saa meget i Kommissioner og Komiteer, som heldigvis bliver i de Papirbunker, de leverer fra sig. Men Faren for det irrationelle rykker betydeligt nærmere, naar det i Form af et Lovforslag fremsættes af Finansministeren og endogsaa vedtages af det ene af Rigsdagens høje Ting. Derfor har det været mig om at gøre at yde mit, som jeg sagde før, beskedne Bidrag til at tilintetgøre den Argumentation, man har støttet sig paa ved Fremsættelsen af dette Forslag, for derigennem at forhindre, at et saa irrationelt Forslag nogen Sinde kommer igen. Det synes mig at være en ganske naturlig og logisk Fremgangsmaade, som jo ogsaa nu har vist sig at have Aktualitetens Ret.

Finansministeren (Brandes): Det er kun en kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre til det ærede Medlem, idet jeg mener, at vel kunde en saadan Diskussion være nyttig i og for sig, men Tiden er neppe inde til den i Dag.

Det ærede Medlem synes mig ikke at have gode Grunde overfor mig med Hensyn til Spørgsmaalet om Forskellen mellem Aktiekapital og Gæld, hvad Rentespørgsmaalet angik. Forholdet er dog dette, at man ikke betinger sig Rente ved Indskud af Aktiekapital, men det gør man overfor Banken. Dertil siger det ærede Medlem: Det betyder ikke noget, man kan nemlig tænke sig rentefrie Laan. Det skal jeg indrømme. Jeg har desværre som Finansminister været med til adskillige saadanne, som Staten giver, men Staten er jo ogsaa en af de Institutioner, der ganske særlig giver

rentefrie Laan, meget udbredt er det ikke i Befolkningen. Men naar saa det ærede Medlem sagde: Ja, men Kapitalen skal man have tilbage, selv om det er et rentefrit Laan, skal jeg dertil blot sige, at det gælder ikke Aktiekapitalen. Aktionærerne har ikke Krav paa at faa deres Kapital tilbage. De er gaaet ind paa at overlade den til Forvaltning, hvorved de paa Forhaand har fraskrevet sig baade Renter og Sikkerhed for at faa Kapitalen igen.

Schovelin: Ja, det, at Laanet er rentefrit, ophæver ikke dets Karakter af Gæld. Jeg maa derfor nærmest opfatte den højtærede Finansministers sidste Udtalelser som en Indrømmelse deraf. Naar nu den højtærede Finansminister anfører, at Aktionærerne ikke har noget Krav paa at faa den i Aktieselskabet indskudte Kapital tilbage, i hvert Fald ikke overfor Selskabet, henviser jeg til, at jeg allerede har gjort opmærksom paa, at naar der er tilstrækkelig mange Aktionærer med tilstrækkelig stor Aktiemajoritet, som kræver Kapitalen tilbage, vil de til en hvilken som helst Tid kunne gøre dette altid hvilende Krav aktuelt ved at kræve Likvidation og derved faa deres Kapital tilbage — hvad de for øvrigt ogsaa kan gøre ved Salg af Aktier —, og det er *det*, som er det afgørende, naar man juridisk og national-økonomisk skal undersøge, hvorvidt deres Fordring paa Selskabet for Selskabets Vedkommende er af *Gælds* Karakter.

Den højtærede Finansminister nævnedes før — jeg glemte at gøre en Modbemærkning dertil — som noget, der ogsaa skulde tyde paa Rigtigheden af hans Opfattelse, den Omstændighed, at Aktionærerne stadig skifter. Jeg vil snarere sige, at det maa tale til Gunst for min Opfattelse, thi det er dog klart, at naar man køber en Aktie, er det netop, fordi man derigennem køber en Formuefordring paa et bestaaende Driftsselskab, altsaa tilkøber sig Retten til at faa eventuelle Renter og Udbytte af et Tilgodehavende hos Aktieselskabet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—7 (se Tillæg C. Sp. 165) samt Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.